

Bestemmelsen kan tænkes anvendt i det tilfælde, hvor skattemyndighederne anerkender en aktionær som part i selskabets skattesag, hvor aktionæren i forbindelse med selskabets likvidation eller konkurs får overdraget retten til at føre selskabets skattesag, således at aktionæren får ret til det provenu, der måtte komme ud af skattesagen. I den situation er der tale om, at en anden end den skattepligtige, som sagen vedrører, fører en skattesag, som den pågældende har en direkte interesse i.

Et andet eksempel kunne være det tilfælde, hvor en sælger af et tomt overskudsselskab ønsker at føre selskabets skattesag og anerkendes som part i denne, fordi størrelsen af skattemyndighedernes erstatningskrav mod sælgeren har en direkte sammenhæng med selskabets skatteansættelse.

Endelig består udvidelsen i, at også tredjemænd, som myndighederne skønner kan have en retlig interesse i sagens udfald, og som derfor inddrages i sagen, betragtes som godtgørelsesberettigede, jf. nr. 3.

Landsskatteretten kan efter sin forretningsordens § 7, stk. 2, jf. bekendtgørelse nr. 563 af 2. juli 1999, anmode en tredjemand om at udtale sig til Landsskatteretten om bedømmelsen af et retsforhold mellem klageren og den pågældende tredjemand, fordi der er grund til at antage, at tredjemanden ønsker en anden skatte- eller afgiftsmæssig bedømmelse af retsforholdet lagt til grund ved afgørelsen af klagen, end den bedømmelse, klageren ønsker lagt til grund.

Er det f.eks. spørgsmålet, om et ægtefællebidrag er ydet under faktisk samlivsophævelse eller ej, kan dette spørgsmål have betydning for yderens ret til fradrag for bidraget og for modtagerens indtægtsførelse heraf. Forelægges et sådant spørgsmål for Landsskatteretten af den ene part, vil retten efter forretningsordenens § 7, stk. 2, typisk høre den anden part over spørgsmålet.

Også skatteankenævnene og andre skatte- og afgiftsmyndigheder inddrager i praksis i et vist omfang tredjemand, når det skønnes, at denne kan have en væsentlig interesse i afgørelsen af en skatte- eller afgiftspligtig sag.

Da en sådan tredjemand kan have behov for at antage sagkyndig bistand i anledning af sagen, foreslås det, at denne omfattes af kredsen af godtgørelsesberettigede.

Til § 33 C

Til stk. 1.

Bestemmelsen svarer til de gældende regler, bortset fra nr. 5 om pålagte sagsomkostninger og nr. 6 om ud-

gifter til en sagkyndigs udtalelse om, hvorvidt en skatte- eller afgiftspligtig bør gå videre med sin sag.

For så vidt angår pålagte sagsomkostninger - det foreslåede nye nr. 5 - følger det af retsplejelovens § 312, at den tabende part er pligtig at erstatte modparten de ham ved retssagen påførte udgifter, for så vidt parterne ikke selv har truffet en anden overenskomst, eller retten i særlige omstændigheder finder skellig grund til at gøre afvigelse fra denne regel.

Domstolene foretager en skønmæssig vurdering i hvert enkelt tilfælde af rimeligheden af de udgifter, som den vindende part har afholdt, og fastsætter herefter de pålagte sagsomkostninger.

Baggrunden for forslaget er at lette den skatte- eller afgiftspligtiges økonomiske byrder ved at skulle føre en skatte- eller afgiftssag. I den skatte- eller afgiftspligtiges vurdering af de økonomiske risici ved at skulle gå videre med en landsskatteretskendelse til domstolene indgår normalt - som et betydeligt element - risikoen for at blive pålagt at skulle betale sagsomkostningerne til modparten. Den skatte- eller afgiftspligtige kan nogenlunde skønne over størrelsen af sine egne afholdte omkostninger, mens den pågældende kun med betydelig usikkerhed kan skønne over Skatteministeriets omkostninger i forbindelse med sine overvejelser om, hvorvidt sagen skal føres. Usikkerheden kan have væsentlig betydning for den pågældende skatte- eller afgiftspligtige, da denne ikke kan vide, om de samlede omkostninger kan blive større, end vedkommende kan tale.

På den baggrund foreslås det, at der også ydes omkostningsgodtgørelse til pålagte sagsomkostninger.

For så vidt angår forslaget om godtgørelse til en sagkyndigs udtalelse over spørgsmålet om, hvorvidt en klage- eller retssag bør påklages eller prøves ved domstolene - det nye nr. 6 - er det erfaringen, at der i mange sager udarbejdes en sådan sagkyndig udtalelse, og at dette ofte sker i forbindelse med skift af rådgiver. Udgifterne til en sådan udtalelse kan i dag kun dækkes, hvis sagen faktisk påklages eller indbringes for domstolene.

For ikke at tvinge en skatte- eller afgiftspligtig til at videreføre sagen for derefter umiddelbart at hæve sagen igen, alene for at opnå omkostningsgodtgørelse for udgifterne til den sagkyndige udtalelse, foreslås det, at der også ydes omkostningsgodtgørelse til sådanne udgifter.

En udvidelse af ordningen på dette punkt vil også være til gavn for den myndighed, hvortil sagen ellers skulle indbringes. Denne myndighed undgår dermed at iværksætte visse administrative rutiner, ligesom det